ραν, ὑπὸ ποίας δὲ φρίκης κατελήφθησαν, ὅτε εἶδον τὸν στρατηγὸν Λόντον εἰς τὴν κατάστασιν τὴν ὁποίαν περιγράφει ἡ ἰατρικὴ ἔκθεσις ; καθεὶς δύναται νὰ συμπεράνῃ !».

Ἡ ἰατρικὴ ἔκθεσις ἔγινε ἀπὸ δύο γιατροὺς τῶν 'Αθηνῶν, τὸν Α. Βενιζέλο καὶ 'Ιω. 'Ολύμπιο, κατὰ διαταγὴ τοῦ Εἰσαγγελέως. Καὶ εἶνε φρίκη νὰ τὴ διάβάζῃ κανείς. 'Αρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ***«ὁ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς τοῦ μακαρίτου εὑρέθη εἰς τὴν στέγην, ἄνωθεν τῆς θύρας, προσηλωμένος» !***

Τὸ τραγικὸ γεγονὸς ἔκανε πάταγο σὲ ὅλη τὴν 'Ελλάδα. Ἡ ἐφημερίδες τῶν δύο ἀντιμαχομένων κομμάτων ἀλληλοβρίζονταν. 'Ο ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκτονήσαντος ἔλεγε ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν ἐσκοτώθη μόνος του, ὅτι ὁ θάνατός του φαίνεται μυστηριώδης, καὶ ἄφινε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὸν ἐδολοφόνησαν οἱ Κωλετικοί, ὄργανα δηλαδὴ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως. Γιατί ὁ αὐτοκτονήσας δὲν ἄφησε καμμιὰ σημείωσι· ἡ γράμμα, ποὺ νὰ ἐξηγῇ τὴ φοβερή του ἀπόφασι.

Τὴν ἴδια μέρα ἔγιναν συγκεντρώσεις τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῆς οἰκογενείας Λόντου, καθὼς καὶ πολλῶν ἀντιπολιτευομένων. Ἡ 'Αστυνομία ἀναγκάστηκε νὰ ἐπιτηρῇ τὶς συγκεντρώσεις αὐτὲς ποὺ εἶχαν στασιαστικὸ χαρακτῆρα. 'Ο Μητροπολίτης 'Αθηνῶν ἐξ ἄλλου δὲν ἔδινε τὴν ἄδεια ἐκκλησιαστικῆς ταφῆς, καὶ τότε ὁ ἀναβρασμὸς ἔγινε μεγαλείτερος...

'Επίσης ἡ Κυβέρνησις «ἕνεκα πολιτικοῦ πάθους» δὲν ἤθελε νὰ ταφῇ ὁ στρατηγὸς μὲ στρατιωτικὲς τιμές, καὶ τότε οἱ Λοντικοὶ συνεκρότησαν νομικὸ συμβούλιο ἀπὸ διαπρεπεῖς δικηγόρους τῶν 'Αθηνῶν γιὰ νὰ γνωμοδοτήσουν ἂν ἡ ἄρνησις τοῦ Μητροπολίτου ἐπιβάλλει ὅμοια ὑποχρέωσι καὶ στὸν ὑπουργὸ τῶν Στρατιωτικῶν. Στὸ συμβούλιο ἔλαβαν μέρος, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ οἱ Γ. Σοῦτσος, Σ. Πηλικας, Γ. Ράλλης, Π. Καλλιγᾶς, καὶ Α. Μελᾶς. Καὶ ἡ γνωμοδότησίς του ἦταν ὅτι ***«αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύνανται ν' ἀποποιηθῶσι τὰς σχετικὰς τιμὰς εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ἀποδίδεται εἰς ἑκουσίαν αὐτοχειρίαν, διότι αἱ τιμαὶ αὗται ἀποδίδονται δικαιωματικῶς εἰς τὸν ἀποδιώσαντα διὰ τὸν στρατιωτικόν του χαρακτῆρα, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὸν σύνδεσμον αὐτοῦ μὲ οἱανδήποτε θρησκείαν».***

'Αλλ' ὁ Κωλέτης ἐθύμωσε καὶ συνεκρότησε... ἀντισυμβούλιον, ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπουργούς, τὸν πρόεδρο τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ τοὺς προέδρους τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Στὸ συμβούλιο τοῦτο, ἀφοῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἐξέθεσεν ὅσας εἶχε πληροφορίας περὶ τοῦ τραγικοῦ συμβάντος παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἀπεφάνθησαν ὅλοι, ἐκτὸς τοῦ Ρήγα Παλαμήδου, ὅτι ὁ μακαρίτης στρατηγὸς Λόντος δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὰς στρατιωτικὰς τιμάς, διότι τῆς αὐτοχειρίας οὔσης ἀναντιρρήτου, οἱ κανόνες τῆς 'Εκκλησίας ἀποφαίνονται ὁριστικῶς ὡς πρὸς τὰς ἐκουσίας ταύτας παραφορὰς τῶν ἀνθρώπων.

Κι' ἔτσι, ὁ νεκρὸς τοῦ 'Αγωνιστοῦ ὑποστρατήγου μετεφέρθη στὸ νεκροταφεῖο χωρὶς ἐκκλησιαστικὴ πομπή, συνοδευόμενος ὅμως ἀπὸ πολλοὺς συναγωνιστάς του, ἀπὸ ἄπειρο κόσμο, ἀγανακτισμένο γιὰ τὴν ἐκδικητικὴ μανία τοῦ Κωλέτη, τοῦ ἄλλοτε ***«προμηθευτοῦ γυναικείας σαρκὸς εἰς τὰ χαρέμια τοῦ 'Αλῆ πασᾶ».***

Στὸ νεκροταφεῖο παρουσιάστηκε ἕνας γέρος παπᾶς, ἀπὸ τὴ Μακεδονία, ὁ ὁποῖος, κλαίγοντας ἀπὸ συγκίνησι, ἐδιάβασε τὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία. Καὶ ὅταν οἱ νεκροθάφτες κατέβαζαν τὸν 'Αντρέα Λόντο στὸν τάφο του, οἱ λαμπροφορεμένοι ἀγωνιστὲς ἔβγαλαν τὶς κουμποτρύπες τους καὶ τὶς ἄδειασαν στὸν ἄφαρ. Κι' ἔτσι, στὸ πεῖσμα τοῦ Κωλέτη, ὁ Λόντος ἔλαβε καὶ τὶς στρατιωτικές του τιμές.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΙ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΝΙΓΟΜΕΝΟΙ

'Επικρατεῖ γενικῶς ἡ ἀντίληψις ὅτι ὁ γλυκύτερος θάνατος εἶνε ὁ διὰ τοῦ πνιγμοῦ. Σ' ἕνα ἀγγλικὸ ὅμως ἰατρικὸ περιοδικὸ δημοσιεύεται ἡ ἀφήγησις μιᾶς γυναίκας, ἡ ὁποία ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ, πέφτοντας στὴ θάλασσα. Καθὼς ἀφηγεῖται λοιπὸν ἡ αὐτόχειρ, ἐβουλιμιασε πράγματα κάθε ἄλλο παρὰ εὐχάριστα :

«"Ολες σχεδὸν ἡ αἰσθήσεις μου, γράφει, ***εἶχαν ἐκμηδενιστεῖ μπρὸς στὸν φρικτὸ καὶ ὀδυνηρὸ πόνο ποὺ μὲ κατέλαβε ἀμέσως μετὰ τὴν εἰσόρμησι τοῦ ἁλμυροῦ νεροῦ στοὺς πνεύμονές μου. 'Από τὴ στιγμὴ αὐτὴ δὲν αἰσθανόμουν παρὰ ἕνα φοβερὸ κάψιμο. Τ' αὐτιά μου βουΐζαν ἀδιάκοπα καὶ μπρὸς στὰ μάτια μου ἁπλώθηκε μιὰ κόκκινη ὁμίχλη. Οὔτε ὄνειρα, οὔτε ὀπτασίες ἔβλεπα, παρὰ μόνον ὑπέφερα, ὑπέφερα σὲ ἀφάνταστο βαθμό !...»***

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Μέσα στὴν πόλι τοῦ Λονδίνου ὑπάρχουν 56.000 ἄνθρωποι τυφλοί, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά ! 'Από αὐτούς, ἡ 20.000 ἐτυφλώθησαν στὸν πόλεμο κι' ἄλλες 25.000 εἶνε ἐκ γενετῆς ἀόμματοι.

— "Οταν ἕνα μυρμήγκι σπάσει κανένα ἀπ' τὰ πόδια του, οἱ ἄλλοι σύντροφοί του τοῦ τὸ στερεώνουν μὲ μιὰ ἀλοιφή, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ γίνεται σκληρὴ σὰν γύψος.

— "Ετσι μπορεῖ νὰ περπατάῃ τὸ μυρμήγκι ὥσπου νὰ γίνῃ καλὰ τὸ πόδι του, ὁπότε οἱ σύντροφοί του ροκανίζουν μὲ τὰ δόντια τους τὸ «γύψο» καὶ τοῦ τὸν ἀφαιροῦν.

— Στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες τῆς 'Αμερικῆς 10.000.000 οἰκογένειες ἔχουν ἰδιόκτητα ραδιόφωνα.

— Στὴ Ρουμανία ὑπάρχει ἕνας νόμος, ὁ ὁποῖος ἀναγορεύει στοὺς δικαστὰς καὶ ἐν γένει στοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους νὰ παίζουν χαρτιά.

— "Οποιος ἀπ' αὐτοὺς παραβεῖ τὸν νόμο, παύεται ἀπ' τὴ θέσι του καὶ χάνει κάθε δικαίωμα συντάξεως.

— Οἱ σωλῆνες τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τοῦ Λονδίνου ἔχουν συναλικὸ μῆκος 12.000 χιλιομέτρων, οἱ δὲ σωλῆνες τοῦ φωταερίου 11.500 χιλιομέτρων.

— 'Επίσης τὰ ἠλεκτρικὰ καλώδια τῆς μεγαλοπόλεως αὐτῆς ἔχουν μῆκος 4.000.000 χιλιομέτρων, δηλαδὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ τυλίξῃ μ' αὐτὰ τὴ γῆ 100 φορές.

— Στὸ Παρίσι λανσαρίστηκε τελευταῖα μιὰ ἐξωφρενικὴ μόδα σχετικῶς μὲ τὰ γάντια, ἀπ' τὰ ὁποῖα τὸ ἕνα πρέπει νὰ εἶνε διαφορετικοῦ χρώματος ἀπ' τὸ ἄλλο.

— Λόγου χάριν, ἂν τὸ δεξὶ γάντι εἶνε ἄσπρο, τὸ ἀριστερὸ πρέπει νὰ εἶνε μαῦρο.

— Στὴ Γερμανία, σαράντα τοῖς ἑκατὸ τὰ ἀνδρόγυνα εἶνε ἄτεκνα.

— 'Η ἀναλογία σχετικῶς εἶνε πολὺ μεγαλείτερη στὸ Βερολῖνο, ὅπου στὰ ἑκατὸ ἀνδρόγυνα, τὰ πενῆντα πέντε δὲν ἔχουν παιδιά.

— 'Η γυναῖκες τῆς ἐποχῆς μας χρησιμοποιοῦν πολὺ λιγώτερη πούδρα καὶ πολὺ λιγώτερο κοκκινάδι, ἀπ' ὅσο χρησιμοποιοῦσαν ἡ ὁμόφυλές τους πρὸ διακοσίων ἐτῶν.

— Στὴν 'Αμερικὴ διεδόθη πολὺ ἕνα εἶδο γκὸλφ ποὺ ἐλανσαρίστηκε πέρυσι καὶ τὸ ὁποῖο ὀνομάστηκε «τὸ βουβὸ γκόλφ», ἐπειδὴ ὅλοι οἱ παίκτες πρέπει νὰ εἶνε ἀμίλητοι καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ παιγνιδιοῦ.

— "Οποιος ἀνοίξει τὸ στόμα του καὶ προφέρει ἔστω καὶ μιὰ λέξι, χάνει.

— Μέσα σὲ δώδεκα ὧρες περνοῦν ἀπὸ τὸ Χάϋδ Πὰρκ τοῦ Λονδίνου 65. 500 περίπου ὀχήματα, ἀπ' τὰ ὁποῖα ἡ 64.000 εἶνε αὐτοκίνητα, μοτοσυκλέτες καὶ ἄλλα τροχοφόρα.

— Κατὰ τὸ 1836, ἐπαίχθη γιὰ πρώτη φορὰ στὴν 'Αθήνα ἡ τραγωδία «Μάρκος Μπότσαρης», μεταφρασμένη ἀπὸ τὰ 'Ιταλικά.

— 'Η παράστασις ἔγινε σ' ἕνα σανιδένιο θέατρο, στὸ ὁποῖο καὶ τὸ... θεωρεῖο τοῦ "Οθωνος ἦταν ἐπίσης ἀπὸ σανίδες καὶ μόνον ἄρρενες ἠθοποιοὶ ἔλαβον μέρος σ' αὐτή, ὑποδυθέντες καὶ τοὺς ρόλους τῶν γυναικῶν.

— Οἱ ἠθοποιοὶ ὅμως αὐτοί, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔτρεφαν μεγαλοπρεπῆ μουστάκια, τὰ ὁποῖα, παρ' ὅλο τὸ γυναικεῖο ρόλο τους, δὲν φρόντισαν νὰ συμμαζέψουν καθόλου.

— Οἱ λιγοστοὶ δημοσιογράφοι ποὺ παρηκολούθησαν τὴν παράστασι, καταπρόμαξαν μαζύ τους καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἀποκαλοῦσαν στὶς ἐφημερίδες τοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ ὑπεδύθησαν τοὺς γυναικείους ρόλους «μυστακίας» καὶ «μακρυμύστακας».

— Κατὰ τὸ 1922 ἐξεδίδετο στὸ Φθισιατρεῖο «Σωτηρία» ἀπὸ τοὺς νοσηλευομένους σ' αὐτὸ ἀσθενεῖς μιὰ ἐφημερίς, μοναδικὴ ἀπὸ εἶδος της.

— 'Η ἐφημερὶς αὐτή, ἡ ὁποία εἶχε τὸν χαραστηριστικὸ τίτλο «'Εφήμερος», κυκλοφοροῦσε σ' ἕνα καὶ μόνο ἀντίτυπο, ἦταν χειρόγραφη καὶ... εἰκονογραφημένη καὶ διαβαζόταν κάνοντας τὸ γῦρο τῶν ἀσθενῶν, οἱ ὁποῖοι κατόπιν τὴν ἔδεναν σὲ τόμο.

— 'Επίσης παρομοία ἐφημερὶς ἐξεδίδετο πέρσι καὶ ἴσως νὰ ἐκδίδεται καὶ ἀκόμα, στὸ Σανατόριο τοῦ Πηλίου. Μὲ τὴ διαφορὰ μόνο ὅτι αὐτὴ κυκλοφοροῦσε σὲ πολλὰ ἀντίτυπα.

— 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, παρακαλοῦμεν ὅσους ἐκδίδουν παρομοίας ἐφημερίδας νὰ μᾶς στέλλουν ἀντίτυπά τους.